

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Dato: 3. april 2013
Dok.: 679582

UDKAST TIL TALE

til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål AE fra Udvalget for
Udlændinge- og Integrationspolitik den 9. april 2013

Samrådsspørgsmål AE:

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan ministeren forholder sig til, at antallet af udviste kriminelle udlændinge, som uden problemer vender tilbage til Danmark og begår ny kriminalitet trods indrejseforbud, er eksploderet siden 2007 ifølge tal fra Danmarks Statistik. Desuden bedes ministeren redegøre for, hvad ministeren vil gøre for at stoppe denne udvikling, herunder eventuelle overvejelser om skrappe sanktioner ved overtrædelser af indrejseforbud, forstærket grænsekontrol og afsoning af fængselsstraffe i hjemlandet etc.”.

Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

[Indledning]

1. Tak for ordet.

Som spørgeren var inde på, er temaet for dagens samråd udviste udlændinge, som indrejser i strid med et meddelt indrejseforbud, og jeg antager, at baggrunden for spørgsmålet er, at en række medier i januar må-

ned omtalte tal fra Danmarks Statistik, som viser en stigning i antallet af sådanne tilfælde.

[Udvisning og indrejseforbud]

2. Inden jeg giver mig til at svare på det, der konkret er spurgt om, kan der være anledning til kort at repetere, hvad et indrejseforbud er.

Efter udlændingelovens kapitel 4 er der som bekendt mulighed for enten ved dom eller en administrativ afgørelse at udvise udlændinge, der opholder sig her i landet.

En udlænding, som på grund af kriminalitet udvises ved dom, vil ved udvisningsdommen blive meddelt et indrejseforbud, der gælder i 4, 6 eller 12 år eller for bestandig.

Indrejseforbuddets varighed vil som udgangspunkt afhænge af længden af den idømte frihedsstraf. Dog skal et indrejseforbud meddeles for mindst 6 år, når der er tale om en af de kriminalitetsformer, der som udgangspunkt fører til udvisning uanset straffens længde og varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Udlændinge, som udvises administrativt, meddeles et indrejseforbud af 2, 4 eller 5 års varighed. Ved administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 af hensyn til statens sikkerhed meddeles dog indrejseforbud for bestandig.

Efter udlændingelovens § 59 b straffes den, der indrejser i strid med indrejseforbud med bøde eller fængsel i indtil 3 år. Det udgør en skærpende omstændighed ved straffastsættelsen, hvis der er tale om gentagelsestilfælde, og hvis udlændingen er udvist i landet på grund af kriminalitet og må formodes at være indrejst i strid med forbuddet for at på ny at begå kriminalitet.

[Udviklingen i antallet af indrejseforbud og overtrædelser heraf.]

3. Jeg har til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiets Udlændingeafdeling, som bl.a. har oplyst, at de tal fra Danmarks Statistik, som blev omtalt af medierne i januar måned – og som ifølge spørgeren viser en eksplosiv udvikling – vedrører antallet af anmeldelser for overtrædelse af indrejseforbud.

Her har der ganske rigtigt været en stigning, idet antallet af anmeldelser er steget fra 171 i 2007 til 410 i 2012. Det hører med til billedet, at stigningen var mest markant fra 2009-2011, hvor antallet af anmeldelser steg med henholdsvis 32 pct. (2009-10) og 26 pct. (2010-11). Fra 2011-2012 ses en stigning på 11 pct.

Antallet af sigtelser for overtrædelse af indrejseforbud i samme periode viser en fuldstændig tilsvarende udvikling. Hvor antallet af sigtelser i 2007 udgjorde 172, var antallet i 2012 således steget til 407.

Hvis man ser på, hvordan de sigtede personer fordeler sig på nationalitet, viser det sig, at de fire største grupper udgøres af personer fra Rumænien, Polen, Sverige og Litauen. Sammen med personer fra Gambia, Senegal og Algeriet tegner personer fra disse lande sig således for ca. 50 % af samtlige sigtelser om overtrædelse af indrejseforbud.

[Årsagerne til stigningen]

4. Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at regeringen finder det uacceptabelt, at personer, som er udvist og dermed uønskede her i landet, vender tilbage og – for nogens vedkommende – endda med det formål på ny at begå kriminalitet.

Derfor må det selvfølgelig også give anledning til en vis bekymring, at der over en årrække har været en sådan stigning i antallet af tilfælde af overtrædelser af indrejseforbud, også selv om stigningen nu tilsyneladende er noget mindre markant end for år tilbage.

Men for at nuancere billedet, bør man også se lidt nærmere på, hvad der kan forklare den konstaterede stigning.

Årsagerne er givetvis mange, men det er helt oplagt, at det spiller en væsentlig rolle, at der er langt flere som i dag udvises med et indrejseforbud, end det var tilfældet for år tilbage.

Og når det forholder sig sådan, skyldes det jo først og fremmest, at udlændingelovens regler om udvisning med indrejseforbud over en årrække løbende er blevet skærpet.

Rigspolitiet har således oplyst, at tal fra Kriminalregisteret viser, at mens antallet af afgørelser om udvisning med indrejseforbud i 2005 udgjorde 642, var samme tal i 2012 steget til 1.512 – det vil sige godt 2½ gange så mange.

For så vidt angår administrative udvisninger er billedet endnu mere markant. Tal fra Udlændingestyrelsen viser således, at antallet af afgørelser om administrativ udvisning med indrejseforbud alene i tidsrummet fra 2008 til 2012 er steget ca. 450 til knapt 1.400. Det svarer til mere end en tredobling. Alene fra 2011 til 2012 steg antallet af administrative udvisninger med godt 33 pct.

Samlet set har der således de seneste 5 år været en meget betydelig stigning i antallet af udvisninger ved dom og administrativt meddelte udvisninger og dermed også en markant stigning i antallet af ”verserende” indrejseforbud, som kan overtrædes.

Det hører med til historien, at de nævnte skærper af udvisningsreglerne ikke alene angår betingelserne for at udvise, men også varigheden af det indrejseforbud, der er forbundet med en udvisning.

Rigspolitiet vurderer, at de gennemførte skærper af udvisningsreglerne bl.a. har som konsekvens, at indrejseforbud i højere grad end tidligere berører grupper af udlændinge med eksempelvis en familiemæssig eller anden tilknytning til Danmark, hvilket i sig selv kan være en bevæggrund for en tilbagevenden i strid med forbuddet.

Jeg skal lige for en god ordens skyld minde om, at de statistiske oplysninger som følge af udlændingssystemernes opbygning er behæftet med en vis usikkerhed.

[Skærpet politimæssig indsats]

5. Som jeg tidligere har givet udtryk, må stigningen i antallet af rejste sigtelser for overtrædelse af indrejseforbud nødvendigvis også ses i sammenhæng med, at den politimæssige indsats på hele udlændingekontrolområdet er forstærket.

En styrkelse, som bl.a. har betydet, at der i flere sjællandske politikredse siden efteråret 2011 er etableret særlige udlændingekontrolgrupper. De arbejder målrettet i forhold til de miljøer, hvor der kan være mistanke om, at der opholder sig udlændinge uden lovligt ophold, herunder personer med et indrejseforbud.

Til illustration af de gode resultater fra dette arbejde kan jeg oplyse, at Udlændingekontrolgruppen i Københavns Politi siden sin oprettelse i efteråret 2011 har behandlet mere end 1700 sager og fået udvist mere end 500 personer.

Hertil kommer det forstærkede samarbejde på tværs af myndigheder – herunder indsatsen mod social dumping og Fair Play-indsatsen – der også fører til pågribelse af bl.a. personer, som opholder sig i landet i strid med et indrejseforbud.

[Skærpelse af straffen for overtrædelse af indrejseforbud]

6. Spørgeren ønsker svar på, om jeg agter at skærpe straffen for overtrædelse af indrejseforbud.

Som jeg var inde på indledningsvis, følger det af straffelovens § 59 b, at den, der overtræder et indrejseforbud, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år. Der er de seneste år gennemført flere skærper af bestemmelsen, hvoraf den seneste trådte i kraft i juli 2011.

Efter denne skærpelse er det forudsat, at strafpåstanden i 1. gangstilfælde som udgangspunkt er fængsel i 10 dage og op til 2 måneder, i 2. gangstilfælde ubetinget fængsel i 2-4 måneder og i 3. gangstilfælde ubetinget fængsel i mere end 4 måneder.

Det skal, som jeg var inde på, tillægges betydning i skærpene retning, hvis der er tale om gentagelsestilfælde, og hvis udlændingen er udvist i landet på grund af kriminalitet og må formodes at være indrejst i strid med forbuddet for at på ny at begå kriminalitet.

Som jeg gav udtryk for tidligere, så er det efter regeringens opfattelse helt uacceptabelt, hvis udviste og dermed per definition uønskede personer indrejser i strid med et indrejseforbud, og derfor skal sanktionen i sådanne sager også være mærkbar.

Og det mener jeg også, at den er.

Det er således min opfattelse, at straffniveauet med den seneste straffskærpelse i 2011 har fundet et passende niveau, og regeringen har derfor heller ikke umiddelbare planer om at gennemføre yderligere straffskærper på dette område.

[Fraværet af personkontrol ved grænsen]

7. Spørgeren spørger også – traditionen tro fristes man til at sige – om regeringen vil forstærke grænsekontrollen som led i indsatsen over for personer, der overtræder indrejseforbud.

Til det er at sige, at det jo er rigtigt, at Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet med alle de fordele, det indebærer, bl.a. betyder, at de indre grænser under normale omstændigheder alle steder skal kunne passeres uden personkontrol.

Og det har selvfølgelig også betydning i forhold til personer, som er udvist til lande, hvorfra indrejse til Danmark kan ske via de indre grænser.

Her må jeg imidlertid minde om, at Schengen-reglerne netop for at forhindre, at fraværet af personkontrol ved de indre grænser misbruges til kriminalitet og illegal indvandring rummer en række bestemmelser om såkaldte kompenserende foranstaltninger.

Det drejer sig bl.a. om et politimæssigt samarbejde, kontrol med de ydre grænser og oprettelse og brug af Schengen-informationssystemet.

Dertil kommer, at politiet jo stadig kan foretage stikprøvevise kontroller ved ind- og udrejser over de indre grænser på grundlag af politiets analyser med henblik på at afdække eksempelvis forsøg på at opnå et ulovligt ophold i Danmark.

Jeg kan i den forbindelse henvide til min besvarelse af 12. december 2012 af spørgsmål nr. 51 fra udvalget, som indeholder en opgørelse over antallet af udførte kriminalitetskontroller i Københavns Lufthavn de sidste 3 år.

Og slutteligt vil jeg – som også flere af mine forgængere som justitsminister har gjort det – minde om, at det er den politifaglige vurdering, at en genindførelse af grænsekontrollen, hverken er et nødvendigt eller hensigtsmæssigt redskab til bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet.

TAK.